

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
КИЇВСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ УНІВЕРСИТЕТ ІМЕНІ ТАРАСА ШЕВЧЕНКА
НАВЧАЛЬНО-НАУКОВИЙ ІНСТИТУТ ЖУРНАЛІСТИКИ
Кафедра соціальних комунікацій

Кваліфікаційна робота

на здобуття другого (магістерського) рівня вищої освіти

на тему:

**«Розробка концепції мультимедійної платформи про ста-
тєве виховання»**

Терміни реалізації проєкту:

початок 01 червня 2021 р.

закінчення 1 березня 2022 р.

Виконала

студентка магістратури

заочної форми навчання

спеціальності медіакомунікації

Валерія Донченко

Керівник

Доцент

Бондар Юрій Володимирович

ЗМІСТ

I. ОПИС ІННОВАЦІЙНОГО ПРОЄКТУ

1. Загальні відомості

2. Характеристики проекту

2.1. Ключові слова

2.2. Реферат проекту

2.3. Масштаб проекту

2.4. Спрямованість проекту

2.5. Ступінь новизни

3. Організаційний план розробки проекту та організації виробництва .

3.1. Стан виконання робіт за проектом до моменту його схвалення

3.2. Календарний план виконання робіт за проектом

3.3. Організація заходів

4. Очікувана ефективність проекту

4.1. Економічна ефективність проекту

4.2. Соціальна ефективність проекту

4.3 Інші види ефектів

5. Аналіз потенційних ризиків проекту

5.1. Основні фактори ризику проекту

5.2. Управління ризиками

6. Загальні висновки

6.1. Джерела, на основі яких сформовано проект

II. ІННОВАЦІЙНИЙ ПРОЄКТ

- 1. Вплив сексуальної освіти на сексуальну поведінку підлітків**
- 2. Сексуальна освіта в країнах Європи**
- 3. Сексуальна освіта в Україні**
- 4. Цільова аудиторія**
- 5. Неформальна сексуальна освіта в Україні. Конкуренти**
- 6. Наповнення мультимедійної платформи**
- 7. Додатки**

I. ОПИС ІННОВАЦІЙНОГО ПРОЄКТУ

1. Загальні відомості

Ідея інноваційного проєкту «Освітня онлайн платформа про статеве виховання» полягає у створенні окремого ресурсу для сексуальної освіти дітей та дорослих. На основі журналістської роботи буде створено мультимедійну платформу для надання якісних знань про анатомію статевих органів людини, статеве розмноження, репродуктивне здоров'я, контрацепцію тощо.

Сексуальна освіта в Україні – тема досить табуована. В українських закладах освіти статеве виховання не викладають окремим предметом. У середніх та старших класах деякі аспекти статевого виховання розглядають на уроках з біології та основ здоров'я. За статисткою, більшість українських сімей також ігнорують цю тему. На це є дві основні причини: сором баатьків перед табуованою темою та відсутність знань у самих дорослих. За відсутності якісної сексуальної освіти замість засвоєння правил безпечного сексу і здорового ставлення до власної сексуальності, більшість молоді вперше дізнаються про секс від своїх друзів, на сумнівних сайтах чи у порнографії. Відсутність сексуальної освіти підвищує ризик випадків сексуального насильства, абортів, та випадків захворювань, що передаються статевим шляхом.

До роботи над платформою будуть залучені лікарі, психологи, сексологи, педагоги та журналісти.

Інформація на платформі подаватиметься дозовано, відповідно до віку дитини та наявних знань. Формат подачі інформації також обиратиметься відповідно до цих критеріїв.

2. Характеристики проєкту

2.1. Ключові слова

Сексуальна освіта, статеве виховання, безпека, здоров'я, анатомія.

2.2. Реферат проєкту

Назва проєкту. «Освітня онлайн платформа про статеве виховання».

Мета проєкту: створення мультимедійної платформи для надання доступної та якісної інформації про анатомію статевих органів людини, статеве розмноження, репродуктивне здоров'я, контрацепцію, підвищення рівня сексуального здоров'я населення. У перспективі - привернути увагу суспільства до рівня сексуального виховання та ініціювання інтеграції статевого виховання у шкільну програму.

Ідея проєкту: на основі журналістської роботи створити майданчик для співпраці журналістів, психологів, лікарів та педагогів, які працюватимуть на спільну ідею та просуватимуть ідею статевого виховання в Україні.

- вирішення проблем загальнодержавного або галузевого рівня;

Проєкт передбачає вирішення проблеми галузевого рівня - знайти інноваційні цікаві форми привернення аудиторії до проблем у сфері, залучити психологів, педагогів та лікарів для вирішення соціальних проблем; загальнодержавного – привернути увагу влади до існування проблеми з недостатнім рівнем освіченості громадян та спонукати створення всеохоплюючої державної програми зі статевої освіти.

- основні техніко-економічні показники проєкту;

Проєкт передбачає використання новітньої техніки для відео- та аудіозапису, створення анімації. Необхідні витрати на роботу оператора,

веб-дизайнера, UI/UX дизайнера, розробника програмного забезпечення, психологів, педагогів, лікарів, транспорт, оренду студії.

Передбачено запис навчальних роликів для дітей різного віку та дорослих. Для зацікавлення аудиторії молодшого віку буде створена серія анімаційних відео, ігри та тести. Буде запрошено лікарів, які братимуть безпосередню участь у реалізації проекту, психологів, які допоможуть адаптувати інформацію відповідно до віку та педагогів, які допоможуть у донесенні інформації.

Для досягнення визначеної мети необхідно виконати такі завдання:

1. Проаналізувати рівень сексуальної освіченості українців
2. Проаналізувати основні проблеми, пов'язані з недостатнім рівнем обізнаності у цій темі
3. Розробити позиціонування “Освітньої платформи про статеве виховання”
4. Розробити контент-план платформи та соціальних мереж
5. Розробити стратегію піар-просування для залучення нових спеціалістів

Термін реалізації проекту;

На повноцінного запуску даного проекту може бути виділено від 6 до 12 календарних місяців. Однак на цьому робота над проектом не завершиться.

- витрати на реалізацію проекту і строк його окупності;
- Гонорари вищезгаданим співробітникам.
- Оренда техніки.
- Транспорт.

- Оренда приміщення.

- Реклама.

Проект має окупитися від продажу реклами та за допомогою донатів на Patreon. У подальшому - пошук інвесторів.

Таблиця 1

Стислий перелік робіт та необхідні обсяги фінансування

п/п	Найменування робіт	Необхідні обсяги фінансування, тис. гривень
1	Реєстрація об'єкта інтелектуальної власності	4
2	Проведення теоретичних досліджень	0
3	Формування та аналіз ЦА (цільової аудиторії)	0
4	Розробка дизайну та логотипу	5
5	Розробка сайту (виконуватиметься веб-розробниками) -структура -ві/их дизайн -розробка кожної зі сторінок сайту -тестування	40
6	Піар-просування та реклама	20
11	Резервні кошти	10
	РАЗОМ	69

- оцінка ефективності проєкту:

Комунікаційна ефективність - залучитись

Економічний ефект: майбутній проєкт не спрямований на досягнення фінансової вигоди

Соціальний ефект: висвітлення соціальних проблем, привернення уваги суспільства до теми сексуальної освіти.

2.3. Масштаб проєкту

Проєкт охоплюватиме різні верстви населення та соціальні групи.

2.4. Спрямованість проєкту

Проєкт спрямований на створення майданчика для надання знань про анатомію статевих органів людини, статеве розмноження, репродуктивне здоров'я, контрацепцію тощо. А також створення платформи для співпраці журналістів, психологів, лікарів та педагогів.

2.5. Ступінь новизни

Створення подібного майданчика у такому форматі відбудеться вперше.

3. Організаційний план розробки проєкту та організації виробництва

3.1. Стан виконання робіт за проєктом до моменту його схвалення

- досліджено та обґрунтовано наукові аспекти	100 %
- досліджено та обґрунтовано технічні аспекти	90 %
- проведено теоретичні та експериментальні дослідження	80 %
- розроблено технологію, ескізний і технічний проєкт	75 %
- розроблено робочу документацію, створено дослідні зразки	0 %

- проведено соціальні дослідження 50%
- наявність матеріально-технічної бази 100%
- наявність необхідного персоналу 20%
- визначено та узгоджено фінансування проєкту 75%
- визначено та узгоджено місце виконання проєкту 75%
- визначено соціальні аспекти та моральне значення проєкту 100%
- інші види робіт 25%

3.2 Календарний план виконання робіт за проєктом

Таблиця 2

п/п	Найменування робіт	Виконавець	Термін виконання	Витрати, тис. грн
1	Дослідження та обґрунтування наукових та технічних аспектів проєкту	Донченко В.О.	2 міс.	0
3	Проведення досліджень аудиторії та конкурентів	Донченко В.О.	1 міс.	0
4	Розробка комунікаційної стратегії	Донченко В.О.	1 міс.	0
5	Пошук команди	Донченко В.О.	1 міс.	0
7	Розробка веб-сторінки та її тестування	Команда веб-розробників	4 міс.	40

		на умовах аутсорсингу		
9	Інформаційне наповнення вебсайту	Журналіст + редактор	1 міс.	24
10	Реєстрація проєкту як об'єкта інтелектуальної власності	Юрист на умовах аутсорсингу	1 міс.	4
11	Залучення спільноти фахівців	Керівник + PR спеціаліст	2 міс.	4
12	Створення сторінок у соціальних мережах та їхнє наповнення	SMM спеціаліст	1 міс.	6
13	Розробка курсу про статеve виховання	Редактор + фахівці	4 міс.	40
14	Зйомка лекцій та створення анімованих роликів	Журналіст, оператор, моушн дизайнер	2 міс.	20
15	Реклама та PR	PR спеціаліст	3 міс.	20

3.3. Організація заходів.

- стислий перелік технологічних процесів;

- Організація домовленостей з головними виконавцями.

- Запис невеликих лекцій.
- Розшифровка записів.
- Створення анімаційних роликів.
- Створення ігор.
- Створення тестувань для визначення потреб аудиторії.
- Створення та верстка рекламної продукції.
 - опис наявних і необхідних для виробництва устаткування і приміщень

Відеокамера, комп'ютер та смартфон, транспорт, програмне забезпечення для верстки матеріалів, створення анімації та ігор.

Кількість і кваліфікація персоналу проєкту

Для злагодженої роботи у рамках проєкту необхідно створити команду, члени якої працюватимуть повний та неповний робочий день а також штат співробітників, які виконуватимуть свої завдання на умовах аутсорсингу.

Підбір штату співробітників буде здійснюватися з урахуванням наступних вимог:

- наявність професійної підготовки та кваліфікації;
- наявність власної фототехніки, що дозволяє знімати якісне відео (оператор);
- уміння фотографувати та знімати відео, редагувати фото і відео, монтаж;
- робота з ютуб (оператор);

- контроль та налаштування регулярного обміну даними між інформаційними базами (програміст);
- налаштування прав доступу користувачам, доопрацювання відповідних механізмів (програміст);
- створення інструкцій, консультація користувачів по роботі з обліковими механізмами інформаційних баз 1С (програміст);
- поточні задачі в рамках функціоналу за запитом користувачів (програміст).
- кількість і кваліфікація виробничого персоналу (детальні відомості щодо прогнозованої потреби в кадрах);

Члени команди, що працюватимуть повний робочий день:

- Керівник проєкту
- Редактор
- Журналіст
- Веб-розробник

Члени команди, що працюватимуть частковий робочий день:

- Оператор.
- Режисер монтажу.
- SMM спеціаліст
- PR спеціаліст

Члени команди, що працюватимуть на умовах аутсорсингу:

- команда веб-розробників
- Моушн дизайнер

-Ілюстратор

- UI/UX дизайнер

Залучені постійні члени команди, що працюватимуть на громадських засадах

-Психолог

-Лікар-гінеколог

-Тренер зі статевого виховання

-Сексолог

4. Очікувана ефективність проєкту

4.1. Економічна ефективність проєкту

Проект не має на меті фінансової вигоди, проте завдяки розміщенню рекламних матеріалів може вийти на самоокупність.

4.2. Соціальна ефективність проєкту.

Соціальна ефективність проєкту полягатиме у приверненні уваги до проблеми відсутності сексуальної освіти. Діти, які не отримують статево виховання вдома та у навчальному закладі, зможуть зайнятись самоосвітою. Також ресурс має на меті допомогти батькам у сексуальному вихованні дітей.

6. Аналіз потенційних ризиків проєкту

5.1. Основні фактори ризику проєкту.

- ризики, що відносяться до загальної соціально-економічної ситуації;

Враховуючи ставлення до теми у суспільстві та її табуованість, проект може стикнутись з протестним рухом збоку деяких батьків, місцевої влади та церкви.

- виробничі ризики

Труднощі під час пошуку хороших спеціалістів.

6. Загальні висновки

Інноваційний проект «Освітня онлайн платформа про статеве виховання» має велике соціальне значення, адже має на меті створити платформу співпраці фахівців у галузі сексуальної освіти. Він дасть можливість вільно отримати доступ до якісної інформації. Оскільки в Україні немає затвердженої програми з комплексної сексуальної освіти, мультимедійна платформа зможе стати поштовхом для дітей школярів аби розпочати статеве виховання вдома. Тут буде вся необхідна інформація для навчання.

Джерела

1. Аніта Найк, Філ Вілкінсон «Як я дорослішаю»

2. Асоціація сексологів та секстерапевтів України

<https://sexology.org.ua/pro-asociaciju/>

3. Біологія сексуальності

<https://necessary.education/biology>

4. Вперше - онлайн-проект із сексуальної освіти

<https://vpershe.com>

5. Гендер у деталях

<https://genderindetail.org.ua/spetsialni-rubriki/seksualnist/>

6. Джеррі Бейлі «Мое тіло змінюється. Все, що хочуть знати підлітки і про що соромляться говорити батьки»

7. Дуглас Кірбі «Вплив сексуальної освіти на сексуальну поведінку молоді»

https://www.un.org/en/development/desa/population/publications/pdf/expert/2011-12_Kirby_Expert-Paper.pdf

8. Екосистема сексуальної освіти // ЮНЕСКО

<https://iite.unesco.org/ru/highlights/ekosistema-seksualnogo-obrazovaniya/>

9. Захворювання, що передаються статевим шляхом

https://www.who.int/health-topics/sexually-transmitted-infections#tab=tab_1

10. Ілона Айнвольт, Катаріни Фьорінгер «Читати заборонено. (Майже) таємний посібник»

11. Международное техническое руководство по сексуальному образованию // ЮНЕСКО

<https://iite.unesco.org/wp-content/uploads/2018/07/ITGSE-2018-Rus.pdf>

12. Навчальна програма з Біології для 6-9-х класів ЗНЗ

<https://osvita.ua/school/program/program-5-9/56139/>

13. Обізнаність та ставлення вчительської спільноти і батьків до комплексної сексуальної освіти

https://cedos.org.ua/system/articles/pdfvs/000/000/446/original/sexual_education_ua_0.pdf?1606145254

14. Робі Г. Харріс, Майкл Емберлі «Давай поговоримо про стосунки»

15. Сексуальна освіта. Курс

https://courses.prometheus.org.ua/courses/course-v1:EPF+SEXED101+2018_T2/about

16. Сексуальне виховання дітей – запитання і відповіді//Європейський Союз, ЮНІСЕФ, Волонтеру- 2019.- 16 с.

http://knowledge.org.ua/wp-content/uploads/2020/01/Сексуальне_виховання_sexuducation_UA1.pdf

17. Сексуальне здоров'я // ВООЗ

https://www.who.int/health-topics/sexual-health#tab=tab_1

18. Сексуальне насилля в Україні, Звіт

https://fama.agency/wp-content/uploads/2021/11/Zvit_Seksualne-nasyllya_2021-1.pdf

19. [Сексінфорія](https://sexinforia.com/ua/) - просвітницький сайт про сексуальність української секс-педагогині, тренерки та блогерки Юлії Ярмоленко.

<https://sexinforia.com/ua/>

20. Центр медичної статистики МОЗ України

<http://medstat.gov.ua/ukr/statdanMMXIX.html>

21. Юлія Ярмоленко, Марина Діденко «Підліткам про важливе. Просто й доступно»

22. Abortion // ВООЗ

https://www.who.int/health-topics/abortion#tab=tab_1

23. Teenage and older mothers in the EU // Євростат

<https://ec.europa.eu/eurostat/en/web/products-eurostat-news/-/DDN-20170808->

24. Sexual education in Europe. A reference guide to policies and practices

https://healtheducationresources.unesco.org/sites/default/files/resources/sexualit_y_education_europe_reference-guide_policies_practices.pdf

25. Ultra strips down TV show <https://simkl.com/tv/1516674/ultra-strips-down/episodes/>

Вплив сексуальної освіти на сексуальну поведінку підлітків

За визначенням ЮНЕСКО комплексна сексуальна освіта - це процес викладання і вивчення когнітивних, емоційних, фізичних і соціальних аспектів сексуальності, побудований на спеціально розробленій навчальній програмі. Вона покликана сформувати у дітей та у молоді підтверджені фактами та наукою знання, вміння та ціннісні установки, які допоможуть їм відповідально ставитись до свого здоров'я, благополуччя та особистої гідності, будувати міжособистісні та сексуальні стосунки, розуміти, як їхні рішення впливають на власне благополуччя та благополуччя оточуючих а також розуміти та відстоювати свої права протягом всього життя.

ООН час регулярно проводить дослідження про вплив статевого виховання на молодь, одне з таких було проведене у 2011 році Дугласом Кірбі.

Вплив на сексуальну поведінку

Серед 97 знайдених досліджень, 73 оцінювали вплив програм статевого виховання на вік початку статевих відносин серед молодих людей. Загалом 34 відсотки з цих 73 програм затримували початок статевої взаємодії між усією вибіркою молодих людей, охоплених програмою, або між важливою підгрупою тих, хто охоплений. Решта програм, що становлять 66% з 73 розглянутих програм, не мали впливу на терміни початку статевої взаємодії. Примітно, що жодна з розглянутих програм не прискорювала початок статевої взаємодії.

Серед 73 досліджень, присвячених часу початку статевого акту, 40 посилалися на Сполучені Штати, а в цій країні 40% проведених досліджень повідомляли, що програми статевого виховання, на які вони посилалися, затримали початок статевого акту. У країнах, що розвиваються, де 24 дослідження оцінювали вплив програм статевого виховання на початок статевого акту, 29 відсотків повідомили, що програма, на якій вони

зосередилися, затримала початок сексуальних відносин серед молодих людей.

Менша кількість досліджень оцінювала вплив програм статевого виховання на частоту статевих актів (всього 38 досліджень). Серед них 12 досліджень (32%) оцінювали програми, які призвели до зниження частоти статевих актів серед молодих людей. Зменшення частоти включало випадки молодих людей, які повернулися до абстиненції. Решта досліджень включали 25 (66%), які не вплинули на частоту статевих актів, і одне (3%), в якому ця частота зросла (це дослідження стосувалося програми, що реалізується в розвинених країнах, відмінних від Сполучені Штати). Як у Сполучених Штатах, так і в країнах, що розвиваються, розглянуті програми статевого виховання не збільшили частоту статевих актів, а в країнах, що розвиваються, 4 з 9 розглянутих програм зменшили цю частоту.

Що стосується кількості сексуальних партнерів, 41 дослідження оцінювало вплив програм статевого виховання на цей показник. Серед них 16 досліджень (39 відсотків) показали, що залучені програми призвели до зменшення кількості сексуальних партнерів у молодих людей, тоді як 25 досліджень (61 відсоток) не мали жодного впливу в цьому відношенні, і жодне не призвело до збільшення кількості статевих партнерів. Хоча кількість досліджень, присвячених впливу програм сексуального виховання на кількість сексуальних партнерів, у Сполучених Штатах була вищою, ніж у країнах, що розвиваються, відсоток досліджень, що показують зменшення кількості сексуальних партнерів, був майже однаковим у країнах, що розвиваються як у Сполучених Штатах.

У сукупності, розглянуті дослідження дають переконливі докази того, що програми статевого виховання, які не лише наголошують на уникненні статевих стосунків серед молодих людей, а й обговорюють використання презервативів та інших сучасних контрацептивів для запобігання вагітності

та поширення інфекцій, що передаються статевим шляхом, не сприяють підвищенню сексуальної активності серед підлітків та молоді. Навпаки, третина розглянутих програм затримувала початок статевого акту, і серед тих програм, які оцінювали їх вплив на частоту статевих актів або кількість статевих партнерів, третина призвела до зменшення частоти статевих актів. статевого акту і майже на 40 відсотків призвело до зменшення кількості статевих партнерів. Єдине дослідження, яке повідомило про збільшення частоти статевих актів, імовірно, буде хибно позитивним, що пояснюється випадковістю, враховуючи велику кількість тестів, які були досліджені. За таким же принципом деякі результати, що показують зменшення ризикованої поведінки, можуть бути наслідком випадковості.

Вплив статевого виховання на використання контрацептивів

Серед 66 досліджень, які вимірювали вплив програм сексуального виховання на використання презервативів, 25 (38%) виявили, що програми, які вони оцінювали, збільшили використання презервативів, тоді як 41 (62%) дійшли висновку, що оцінені програми не мали впливу на зміни використання презервативів. У жодному разі наявні дослідження не вказують на те, що програми статевого виховання знижували рівень використання презервативів. Серед 36 досліджень, що стосуються Сполучених Штатів, частка програм, які посилили використання презервативів, також становила 38 відсотків. Кількість програм у країнах, що розвиваються, які були об'єктом оцінки, була меншою (23), а подібна частка збільшила використання презервативів (35%). Серед семи програм у розвинених країнах, крім Сполучених Штатів, три (43 відсотки) збільшили використання презервативів.

Кількість досліджень, які вимірювали, чи збільшують програми статевого виховання використання інших сучасних методів контрацепції, була меншою (лише 20 досліджень зробили це). Серед них сім (35%) збільшили

використання контрацептивів; 12 (60%) не мали впливу, а один (5%) зменшив використання контрацептивів.

У деяких дослідженнях використовувалися комплексні показники сексуальної активності в поєднанні з показниками використання контрацептивів. Наприклад, деякі дослідження вимірювали частоту статевих актів без використання презервативів або кількість статевих партнерів, з якими не завжди використовувалися презервативи, щоб оцінити «сексуальний ризик». Серед 35 досліджень з даними про комплексні показники сексуального ризику, 51 відсоток виявив, що програми статевого виховання знижують сексуальний ризик; 46% не виявили впливу, а 3% (представляючи одну програму) виявили збільшення ризику сексуального характеру. Розподіл досліджень з більшими вибірками та найсуворішою методологією дуже близький до розподілу всіх розглянутих досліджень.

Результати, представлені вище, досліджували вплив програм на кожну поведінку окремо. Однак ці результати занижують загальний вплив програм, оскільки програма може впливати на одну або кілька видів поведінки, але не на всі вимірювані поведінки одночасно. Якщо розглянути вплив програм на одну чи більше поведінку, 62 з 97 доступних досліджень вплинули принаймні на одну поведінку позитивним чином або для всієї вибірки в програмі, або для відповідної підгрупи. Крім того, 28% з 97 програм покращили принаймні два пункти у сексуальній освіті молодих людей.

Вплив на зменшення кількості вагітностей та на частоту передачі інфекцій, що передаються статевим шляхом

Більшість розглянутих досліджень не надають належної статистики щодо цього. Серед 18 досліджень, які використовували біомаркери для

вимірювання впливу програм статевого виховання на частоту вагітності або інфекцій, що передаються статевим шляхом, п'ять показали значне зниження, а 13 – ні.

Оглянуті дослідження показали, що навіть ефективні програми статевого виховання лише помірно знижували ризиковану сексуальну поведінку. Найефективніші програми, як правило, знижували ризиковану сексуальну поведінку на одну чверть до однієї третини. Таким чином, якщо 30% молодих людей у контрольній групі мали незахищений секс протягом певного періоду, успішна програма могла б знизити поширеність такої поведінки до 20% серед групи молодих людей, які беруть участь у програмі. Таким чином, загальне зниження ризикованої поведінки склало 10 процентних пунктів або одну третину щодо поширеності ризикованої поведінки в контрольній групі. Мета-аналіз досліджень, проведених у Сполучених Штатах, показує, що зміна поведінки такого масштабу може призвести до значного зниження частоти вагітності та захворюваності інфекціями, що передаються статевим шляхом.

Вплив на когнітивні фактори

Майже всі програми сексуальної освіти, які вивчалися, розширили знання про різні аспекти сексуальності, ризики завагітніти, ВІЛ та інші ЗПСШ. Програми, які були розроблені для зниження ризиків, пов'язаних із сексом, і використовували логічну модель, також покладалися на інші фактори, що впливають на сексуальну поведінку. Програми, які були ефективні для затримки або зменшення сексуальної активності або збільшення використання презервативів або контрацептивів, зазвичай зосереджені на:

Передачі знань про ризики, пов'язані з сексуальною активністю, включаючи вагітність та ризик зараження інфекцією, що передається статевим шляхом, включаючи ВІЛ;

Поширення інформації про методи зменшення або запобігання таких ризиків; Обговорення особистих цінностей щодо сексуальної активності та утримання;

Вивчення ставлення до використання презервативів та контрацепції;

Вирішення сприйняття норм однолітків щодо сексуальної активності, використання презервативів та використання засобів контрацепції;

Деякі дослідження показали, що певні програми були ефективними для покращення цих перерахованих факторів. Крім того, інші дослідження продемонстрували, що ці фактори, у свою чергу, впливають на прийняття підлітками сексуальних рішень. Таким чином, є значні докази того, що ефективні програми насправді змінювали поведінку, впливаючи на ці фактори, які потім позитивно впливали на сексуальну поведінку молодих людей.

Вплив на поведінку в різних середовищах

Загалом, програми статевого виховання, в яких обговорюються як переваги утримання, так і необхідність використання презервативів і контрацептивів для запобігання ризикам, пов'язаним із статевим актом серед підлітків і молодих людей, були ефективними у зміні їхньої поведінки, коли вони реалізовувалися в школі, клініці або громаді та коли вони охоплюють різні групи молодих людей (тобто чоловіків і жінок; сексуально недосвідчених і сексуально досвідчених підлітків і молодь, а також молодих людей з нижчим і вищим ризиком у неблагополучних і більш забезпечених спільнотах).

Варто зазначити, що програми статевого виховання, які мали вимірний вплив на зниження ризикованої сексуальної поведінки, включають програми, які впроваджуються в таких різноманітних країнах, як Чилі,

Китай, Кенія, Мексика, Сполучене Королівство та Сполучені Штати. Таким чином, їх ефективність не обмежується певним регіоном чи культурою.

Крім того, результати кількох досліджень в Сполучених Штатах показали, що коли програми, визнані ефективними для зміни сексуальної поведінки підлітків і молодих людей, повторюються в подібних умовах одними або різними дослідниками, вони дають послідовні результати (Кірбі , 2007). Дослідження також показали, що програми, які продемонстрували свою ефективність, мали меншу ймовірність залишатися такими, коли їх тривалість була скорочена, коли заходи, спрямовані на збільшення використання презервативів, були вилучені з них, або коли вони впроваджувалися в класах після того, як вони були розроблені та оцінені в громаді.

Переваги і недоліки досліджень

Дослідження, розглянуті в цій статті, свідчать про те, що програми статевого виховання можуть бути ефективними для зниження ризикованої сексуальної поведінки серед підлітків і молодих людей. Цей висновок є обґрунтованим, оскільки всі 97 розглянутих досліджень були засновані на експериментальних або квазіекспериментальних планах, і більше половини з них включали рандомізовані контрольовані дослідження (золотий стандарт у дизайні експерименту). Крім того, коли одну й ту саму програму оцінювали кілька разів, отримані результати в цілому були послідовними. Нарешті, програми, які були ефективними для зміни сексуальної поведінки, часто мали спільні характеристики

Проте розглянуті дослідження мали ряд обмежень. Відносно небагато з них було проведено в країнах, що розвиваються, а в деяких дослідженнях не було належного опису оцінюваної програми. Деякі дослідження мали лише ледь адекватні проекти оцінки, і багато з них були засновані на невеликих

вибірках. Більшість із них не коригували свої результати, щоб врахувати вплив випадковості на численні тести значущості. Кілька досліджень виміряли вплив програм на рівень вагітності або на захворюваність інфекціями, що передаються статевим шляхом, і те й інше вимагає тривалого спостереження. Декілька використовували біологічні маркери для вимірювання захворюваності на інфекції, що передаються статевим шляхом, або вагітність. Було недостатньо досліджень, спрямованих на довгострокові результати, і жодне дослідження не вивчало вплив програм статевого виховання на рівні населення.

Останнє застереження полягає в тому, що розглянуті дослідження можуть являти собою упереджену вибірку, оскільки дослідники з більшою ймовірністю публікують звіти, які підтверджують їх гіпотези, або журнали з більшою ймовірністю приймуть для публікації дослідження, які показують, що втручання мають ефект.

Висновки

Цей огляд досліджень, що оцінюють вплив програм статевого виховання, підтверджує наступні висновки про вплив цих програм на сексуальну поведінку молодих людей:

-Програми статевого виховання та програми, спрямовані на зниження захворюваності інфекціями, що передаються статевим шляхом, у тому числі ВІЛ/СНІДом, які засновані на встановленій навчальній програмі та впроваджуються в школах або громадах, можуть відстрочити початок статевої активності серед підлітків і молодих людей, зменшити частоту інфікування. статевих актів, зменшити частоту незахищених статевих актів, зменшити кількість статевих партнерів, збільшити використання презервативів і контрацептивів.

- Програми статевого виховання не сприяють підвищенню сексуальної активності серед підлітків і молодих людей, але вони не завжди ефективні у зниженні її чи просуванні більш безпечної сексуальної поведінки.
- Програми статевого виховання зазвичай призводять до розширення знань про людську сексуальність.
- Щоб бути ефективними, програми статевого виховання мають бути комплексними, надавати неупереджену та науково обґрунтовану інформацію; підкреслити ризики незахищеного сексу; пояснювати різні практики та методи, які можуть знизити ризики вагітності та зараження інфекцією, що передається статевим шляхом, під час статевого акту; обговорювати цінності щодо сексу та презервативів та інших контрацептивів; розглянути ставлення до використання презервативів
- Програми статевого виховання можуть бути важливим компонентом комплексних стратегій щодо зниження частоти небажаної вагітності та інфекцій, що передаються статевим шляхом, включаючи ВІЛ.
- Хоча дослідження, розглянуті в цій статті, свідчать про те, що навіть ефективні програми статевого виховання мають незначний вплив на зміну поведінки, вплив такого ефекту на рівні населення міг би бути значним, якби програми були розширені.
- Через соціальні втрати, пов'язані з подоланням наслідків ризикованої сексуальної поведінки серед підлітків і молодих людей, ефективні програми статевого виховання можуть бути економічно ефективним методом зміни такої поведінки та уникнення її згубних наслідків.

У багатьох країнах дошлюбний секс поширений серед підлітків і молодих людей. Така поведінка пов'язана з високим ризиком небажаної вагітності, яка завдає шкоди життю підлітків і, зокрема, дівчат і молодих жінок, які вагітніють і часто змушені змінювати свій життєвий шлях через такі ранні

вагітності. Дошлюбні або позашлюбні статеві зносини також піддають підлітків і молодих людей підвищеному ризику зараження ВІЛ або іншими інфекціями, що передаються статевим шляхом, з потенційно катастрофічними наслідками для їх здоров'я та добробуту. Оскільки ВІЛ/СНІД невиліковний, а витрати на лікування високі, попередження інфекції є важливим. Ефективна профілактика вимагає зміни поведінки. Ефективні програми статевого виховання, які враховують останні результати педагогічних досліджень та досліджень змін у поведінці, є важливим інструментом для змін. Цей огляд показав, що для того, щоб програми статевого виховання були ефективними, вони повинні відповідати низці характеристик і повинні виконуватися підготовленими педагогами, які обізнані про людську сексуальність, розуміють поведінкову підготовку та зручно спілкуються з підлітками та молодими людьми на делікатні теми. Оскільки деякі програми, які зараз реалізуються, мають усі характеристики, описані в попередньому розділі, їх вплив на рівні населення все ще незначний. Однак необхідно, щоб набуті на даний момент знання щодо того, як розробляти та впроваджувати ефективні програми статевого виховання, використовувалися для спрямування зусиль щодо розширення цих програм, особливо в країнах, де підлітки та молоді люди мають високий ризик завагітніти занадто рано.

Щоб розширити ефективні програми статевого виховання, потрібне сильне національне та міжнародне лідерство. Програми з продемонстрованою ефективністю слід відтворювати в подібних культурних середовищах, адаптувати до інших культур або переробляти, якщо необхідно, з урахуванням отриманих уроків та включаючи ключові характеристики програм з доведеною ефективністю. Ретельна оцінка та дослідження важливі для забезпечення ефективності розроблених програм.

Щоб досягти всього цього, національні та місцеві органи влади повинні підтримувати розробку та впровадження програм статевого виховання. У країнах, де дошлюбні статеві стосунки вважаються аморальними, розмови про секс є табу, а навчання про сексуальність у класі є дуже суперечливим, лідерство з боку політиків і тих, хто формує думку, необхідне, щоб змінити думку та заручитися підтримкою статевого виховання в класі. Важливо також залучити всі ключові зацікавлені сторони до підвищення обізнаності про втрачені можливості та ризики, пов'язані з неможливістю надати підліткам та молодим людям інформацію та поведінкові навички, які їм необхідні, щоб уникнути ризикованої сексуальної поведінки. Підтримка зацікавлених сторін матиме вирішальне значення для запуску та розширення програм сексуального виховання. Міністерства освіти можуть взяти на себе провідну роль у заохоченні або обов'язковому забезпеченні сексуальної освіти, розробці та поширенні ефективних навчальних програм та забезпеченні підготовки освітян. Вони також можуть допомогти заручитися підтримкою низового населення, поширюючи інформацію про те, чого можуть досягти ефективні програми, і про ризики, пов'язані з бездіяльністю.

Оскільки світ стикається з найбільшим поколінням підлітків і молодих людей, не можна втрачати часу, вкладаючи гроші в їхнє майбутнє, надаючи їм інформацію та навички, необхідні для забезпечення їхнього сексуального та репродуктивного здоров'я протягом усього життя. Ретельні дослідження вже надали дорожню карту, як діяти далі; нам просто потрібні сміливість і передбачливість, щоб фактично вирушити в подорож.

Для кращого розуміння необхідності статевого виховання, наведу статистику, яка нині актуальна для України.

З 3 з 10-ти вагітностей у світі завершується штучним абортom - такі дані Всесвітньої організації охорони здоров'я.

За даними ВООЗ, у світі у період з 2015 по 2019 у середньому щорічно відбувалось 73.3 мільйона штучних абортів.

Щорічно від 4,7% до 13,2% материнських смертей сталося через небезпечні аборти.

Більшість випадків смертності чи інвалідності, які пов'язані з абортами, можна попередити за допомогою статевого виховання, використання якісних контрацептивів.

Сексуальне здоров'я має основоположну значущість для загального здоров'я окремих осіб, пар та сімей, а також для соціального, економічного розвитку країн та спільнот.

За даними Євростату за 2015 рік, 93 000 первістків були народжені підлітками, тобто дівчатами до 20-ти років.

Найбільше первістків, народжених підлітками зафіксували у Румунії (12,3% від загальної кількості первістків) та Болгарії (11,9%). Їх наздоганяють Угорщина (9,0%) та Словаччина (8,4%). В Україні у 2017 році цей показник склав 5,2 % (звіт укрстату «Демографічна ситуація в Україні у 2017 році»). У Швеції, Данії та Нідерландах частка дітей, народжених дівчатами-підлітками, становила менше ніж 2%.

За даними МОЗ кількість абортів в Україні щорічно знижується. За інформацією зі звітів Центру медичної статистики МОЗ України, за останні 10 років кількість випадків штучного переривання вагітності зменшилась майже утричі. Кількість абортів серед неповнолітніх теж знизилась.

У 2011 році в Україні зафіксували 156193 аборти. Найбільше абортів було серед жінок віком від 20-ти до 34-х років - 116159. Жінки віком до 14-ти зробили 84 аборти.

За минулий рік зафіксували 61048 абортів: 4244 – у жінок у віці 20-34 років, Дівчата до 14 років зробили 35 абортів.

Статистика каже, що випадків захворювань, що передаються статевим шляхом за останню декаду стало менше, проте рівень захворюваності досі залишається високим. Ось дані, що надав Центр медичної статистики МОЗ України.

За 2011 рік в Україні було зафіксовано 6446 випадків захворювання на Сифіліс. З них 54 - випадки захворювань дітей до 14 років. Гонококову інфекцію виявили у 9395 людей, з них 879 - неповнолітні. Випадків захворювання Трихомоніазом у 2011 році було 87518, з них 6174 - серед неповнолітніх. Хламідіоз виявили у 19566 людей, з них 1179 - у неповнолітніх.

Минулого року Сифіліс виявили у 1597 людей, серед дітей до 14 років таких випадків було 4. Гонококову інфекцію виявили у 1738 людей, з них 74 були неповнолітніми. Випадків захворювання на Трихомоніаз торік було 20158, з них 1059 випадки захворювань серед неповнолітніх. Діагноз Хламідіоз поставили 7132 рази, з них 197 - неповнолітнім.

Станом на 2016 рік ВІЛ або СНІД було виявлено у 0,9 % дорослого населення України (15–49 років). У Швеції та Нідерландах – у 0,2 %. Тільки 26% української молоді віком 14–34 років правильно визначають шляхи запобігання передачі ВІЛ.

За глобальними оцінками, кожна третя жінка у світі протягом життя принаймні раз ставала жертвою фізичного або сексуального насильства.

За даними ЮНІСЕФ, близько 120 мільйонів дівчат та підлітків (кожна 10-та дівчина) принаймні один раз у житті ставали жертвою зґвалтування.

Щорічно близько 246 млн дітей стають жертвами гендерного насильства у школах або дорогою на навчання.

Цьогорічне опитування «Сексуальне насилля в Україні» від дослідницької агенції Fama показало що близько 23% українців у дитинстві стали жертвами сексуального насильства або домагань. З них 4% стали жертвами зґвалтування. У опитуванні взяли участь 1600 людей. 21% опитаних вважають, що у сексуальному насильстві винні і жертва, і кривдник.

Сексуальна освіта в країнах Європи

Сексуальне виховання. Європейський приклад

Австрія

У Австрії тема статевого виховання досі залишається контроверсійною і викликає неоднозначну реакцію суспільства. Це переважно пов'язано із значним впливом релігії на суспільство. Противники викладання такого предмету у школах переконані, що діти зарано стають сексуально активними. А оскільки інформації про контрацепцію дуже багато, сексуальна освіта втрачає свою актуальність.

Сексуальна освіта була частиною освітньої програми католицьких шкіл ще з 19-го століття. Проте вона була спрямована виключно на моральне виховання учнів. Після сторічної боротьби активістів за статеve виховання у 1970-му році у країні нарешті ввели обов'язкову сексуальну освіту та затвердили основні принципи викладання цього предмету, які працюють і досі. Серед них наприклад - заборона для дітей не відвідувати уроки зі статевого виховання. Батьків позбавили права обирати, чи потрібний дитині цей предмет, проте їх долучили до участі у конференціях та почали надавати інформацію про матеріали, які використовують на уроках зі статевого виховання.

Сексуальна освіта «Sexualerziehung» стартує в молодших класах та входить до програм таких дисциплін: Біологія, Німецька мова, Релігійна освіта та Природничі науки.

В молодших класах статеve виховання охоплює такі теми як фізіологічні відмінності між хлопчиками та дівчатками, вагітність та розвиток плоду та менструацію. З 5-го по 8-й клас на уроках обговорюють зачаття, контрацепцію та функції геніталій. Старшим дьтям розповыдають також про аборти, захворювання, які передаються статевим шляхом, вагітність та планування сім'ї.

Основний спосіб викладання - формальний з періодичними демонстраціями. Наприклад вчителі демонструють різні види контрацептивів.

Не зважаючи на те, що статеве виховання є обов'язковим, лише 50% дітей отримують якісну інформацію, що стосується сексуальної освіти. Статеве виховання фокусується переважно на біологічному аспекті. А етичні, психологічні та соціальні аспекти зазвичай оминають.

Бельгія

За останні роки у країні ставлення до сексуальної освіти стало більш ліберальним. Однією з причин такої тенденції стало резонансна справа про викрадення та вбивство дитини у 1996-му році. З того часу бельгійці почали більше уваги приділяти статево вихованню для попередження насильства над дітьми.

Наприкінці 90-х фламандські активісти разом із представниками університетів та навіть католицьких шкіл розробили спільну концепцію статевого виховання та видали посібник під назвою "Хороші коханці" (Goede Minnaars).

Серед їхніх цілей були:

- розвиток гендерної ідентичності
- адекватне ставлення до свого тіла та сексуальності
- можливість створення близькості з іншими
- можливість вибору сексуальної орієнтації
- моральність
- профілактика ризиків (ЗПСШ, ВІЛ/СНІДу, вагітності, насильства)

Франція

Загалом, більшість французів підтримують сексуальну освіту. Проте досі існують консервативні та релігійні об'єднання, які регулярно протестують проти секс освіти.

Попри те, що статеве виховання у Франції - обов'язкове, деякі батьки забороняють дітям відвідувати уроки Біології, які присвячені сексу.

У період з 20-х по 60-ті роки минулого століття інформація про статеві відносини була забороненою. У 1967-му році ухвалили закон дозволив поширювати інформацію про контрацепцію та загальні питання сексуальності. У 1973-му була створена "Вища рада з питань сексуальної інформації, контролю над народжуваністю та сімейному вихованню. Тоді ж було ухвалене рішення, що інформацію про анатомію та репродуктивну систему людини мають викладати у середніх школах на уроках з Біології.

У 1985-му році уроки зі статевого виховання інтегрували у навчальну програму молодших класів, проте якісної підготовки вчителів не було. Акцент був спрямований на фізичне, ментальне здоров'я та попередження насильства.

У 1990-му році для надання додаткової інформації у школах дозволили долучатись до навчального процесу стороннім агенствам. У 96-му постановою Міністерства освіти при статевоу вихованні ввели профілактику ВІЛ/СНІДу.

Нині школи відіграють важливу роль сексуальному та емоційному розвитку молодих людей та допомагають їм правильно інтерпретувати інформацію ЗМІ та соціальних медіа.

Сексуальна освіта стала обов'язковою на національному рівні, а батькам заборонили не допускати дітей до уроків. Уроки з сексуальної освіти проводяться у молодших та середніх класах для дітей від 6-ти років. Іноді до таких занять долучають батьків.

У постанові 2003-го року зазначили, що статеве виховання має охоплювати біологічні знання та психологічні, емоційні, культурні, соціальні та етичні аспекти сексуальності. Профілактика та зменшення сексуальних ризиків, боротьба з насильством та сексуальною експлуатацією дітей та підлітків та підлітків, а також боротьба з расизмом та гомофобією – це теми, які також обговорюються. Сексуальна освіта надається вчителями, шкільними лікарями, медсестрами та іншим медичним персоналом, соціальними працівниками та сторонніми консультантами.

Сексуальна освіта у Франції має цілісний підхід, що охоплює біологічні, соціальні, культурні та етичні аспекти. Охоплюються такі теми, як самооцінка, повага до інших та розвиток критичного мислення стосовно ЗМІ.

Франція використовує різноманітні методи навчання: формальне класне навчання, відео, медичні ілюстрації, дискусії та інтерактивні методи.

Із 1995-го року Франція проводить навчання вчителів.

Німеччина

Ставлення до сексуальної освіти у Німеччині досить ліберальне.

Рух за сексуальну реформу розпочався ще на початку минулого століття. Проте у 30-х роках у цій сфері почався регрес. Перші правові норми, які регулюють статеве виховання з'явилися у 1968-му році. А ще через 9 років сформувались основні принципи викладання сексуальної освіти. Була сформована нова концепція статевого виховання, яку впровадили по всій країні. Розширився вплив шкіл, покращилась підготовка кадрів.

Статеве виховання є частиною шкільної програми і розпочинається у молодших класах. Інформацію на цю тему надають також в молодіжних центрах, дитячих садочках та інших позашкільних закладах освіти. До

навчання активно залучають батьків, аби вони могли повністю ознайомитись із навчальними матеріалами та програмою.

Велика Британія

Кожна країна, яка входить до складу Сполученого королівства, має свою власну правову систему та органи, які відповідають за сексуальну освіту. Закон про освіту 1944-го року в Англії та Уельсі формально підтримав статеве виховання та зобов'язав місцеву владу зробити свій внесок у духовний, моральний, розумовий та фізичний розвиток школярів. Закон про освіту 2000-го року зробив переклав відповідальність за сексуальну освіту на школи.

Особливість статевого виховання у Великій Британії полягає у тому, що батьки мають право забирати дітей з таких уроків. Проте вони мають відзвітувати перед завучем школи, як саме вони проводитимуть такі уроки вдома.

Із січня 2019-го року на стримінговому сервісі Netflix виходить британський серіал “Секс освіта” (Sex Education). Серед тем серіалу сексуальна ідентичність, гіперсексуальність, мимовільна стриманість, мастурбація, любовна сором'язливість, підліткова сексуальність, підліткова вагітність, ризикована сексуальна поведінка. 17 січня 2019 року, через тиждень після релізу, Netflix оголосив, що серіал подивилися понад 40 мільйонів глядачів. Серіал і досі залишається у топі переглядів. Це великий внесок Великої Британії у популяризацію сексосвіти в усьому світі.

Востаннє підхід до статевого виховання у школах у Великій Британії переглядали у 2019-му. Велику частину інформації діти отримують з медіа. Тому тепер дітей з молодших класів навчають також цифровій безпеці.

Данія

Данія - одна із найпрогресивніших країн світу у питанні сексуальної освіти. Статеве виховання у країні не є табуованою темою.

Це перша країна світу, яка легалізувала продаж контрацептивів особам, що не досягли віку сексуальної згоди.

Данія має високорозвинену децентралізовану політичну систему, у якій ключові рішення ухвалюють комуни. Відповідно система освіти теж децентралізована, тож відповідальність несуть місцеві органи влади.

Сексуальна освіта стала частиною навчального плану ще на початку минулого століття. У 1970-х статеве виховання стало обов'язковим. Тоді розробили й основні принципи, як от відсутність вульгарної термінології, практичного інформування про техніки статевого акту та порнографічних зображень. Проте обов'язковий характер нововведення деякі батьки зустріли спротивом. У 1976-му році вони звернулись в Європейський суд з прав людини. Справу виграла Данія. Попри те, що сексуальна освіта у Данії обов'язкова, відповідальність за кількість годин та наповненість уроків лежить на вчителях. Більшу частину знань молодь отримує з телебачення, журналів та інтернету. Проте роль держави тут теж велика. Данія надає фінансування для основного форуму викладачів секс освіти bedresexualundervisning.dk.

У 2004-му році влада країни призупинила розповсюдження 60000 компакт-дисків (Foreningen Sex og Samfund), призначених для занять з сексуальної освіти для учнів 9-х класів (14-15 років), тому що деякі з матеріалів були визначені неприйнятними. Диски заборонили за 2 дні до публікації через посилення на гомосексуалізм та секс у туалеті. Знищення дисків перетворилось на масштабну медіа подію. Диск виклали в Інтернет, і його побачило більше людей, ніж планувалось (400 000).

З 2019-го року у Данії виходить телешоу “Ultra-оголення”, у якому діти дивляться на оголених дорослих та ставлять їм запитання про тіло. Шоу викликало неоднозначні реакції та багато критики. Проте програма, за словам продюсерів, носить виключно освітній характер та направлена на боротьбу з бодішеймінгом, у шоу дітям показують як виглядають тіла реальних людей з усіма недоліками, а не відфотошоплені картинки в інтернеті.

Нідерланди

Нідерланди - країна із найнижчим рівнем підліткових вагітностей та абортів у Європі. З кінця 60-х країна мала прагматичний підхід до сексуального здоров'я, включно з доступною контрацепцією та сексуальною освітою. Презервативи продаються у спеціальних автоматах, для всіх дівчат віком до 21 року протизаплідні засоби безкоштовні і їх відпускають без рецепту.

Статеве виховання було включене до шкільної програми понад 30 років тому. Боротьба за якісну сексуальну освіту загострилась у 70-х. За десять років у 85% нідерландських шкіл проводилася освіта з питань сексуального здоров'я та профілактики ВІЛ/СНІДу, основними темами були біологічні/фізіологічні аспекти статевого дозрівання та небажана вагітність. У 1985-му виходить програма «Радіо Романтика». Серед тем були: сексуальні фантазії, закоханість, зґвалтування, інцест, сексуальне насильство, методи безпечного сексу, боротьба зі СНІДом, небажана вагітність, педофілія. Ведучим був професійний сексолог. Програма зібрала близько 250 тисяч слухачів.

Законодавчо, у школах Нідерландів статеve виховання має обов'язково охоплювати біологічні аспекти. Визнано, що статева освіта має охоплювати фізичний та емоційний розвиток, репродуктивну функцію, відносини, сексуальну поведінку, психосексуальні питання, такі як мастурбація та

сексуальні проблеми, більш безпечний секс та секс, культуру та релігію, хоча законодавчо за ці аспекти школи відповідальності не несуть. Проте у всіх школах є система наставництва, де певні вчителі проходять підготовку, щоб допомагати учням у вирішенні академічних чи особистих проблем. У деяких школах є особливі молодіжні програми, які поєднують підтримку з боку місцевих спеціалістів охорони здоров'я, вчителів, поліції та служб допомоги молоді.

Решта країн ЄС

Болгарія інтегрувала програму зі статевого виховання у навчальний план у 2018 році.

Чехія затвердила стандарти із сексуальної освіти у 2016.

Проте у деяких європейських країнах сексуальну освіту досі гальмують на державному рівні.

У 2015-му році у Латвії частина громадськості протестувала проти сексуальної освіти у школах. Тоді парламент вніс поправки до закону про освіту і почав вимагати від шкіл викладати моральне виховання.

Наприклад у Польщі у 2019-му та 2020-му роках розглядали ініціативу, яка передбачала б покарання за заохочення до сексуальної активності неповнолітніх. Європарламент засудив таку ініціативу, яка потенційно могла б криміналізувати статеve виховання.

https://healtheducationresources.unesco.org/sites/default/files/resources/sexualit_y_education_europe_reference-guide_policies_practices.pdf

Сексуальна освіта в Україні

На переконання ЮНЕСКО, сексуальна освіта має викладатись з п'яти років.

Адженда у сфері сталого розвитку ООН на період до 2030 року наголошує, що що якісна освіта, міцне здоров'я та благополуччя, гендерна рівність та права людини нерозривно пов'язані між собою. На Глобальному молодіжному форумі, проведеному в рамках Міжнародної конференції з народонаселення та розвитку (МКНР) у 2012 році, молодь закликала уряди «створити сприятливі умови та законодавчу базу для забезпечення доступу до сексуальної освіти в рамках формального та неформального навчання шляхом усунення існуючих перешкод та виділення адекватних коштів». Аби допомогти урядам країн впровадити ефективні програми сексуальної освіти, ЮНЕСКО випустило «Міжнародне технічне керівництво із сексуальної освіти». Нині є 2 редакції цього документу: 2009-го року та 2018.

За результатами опитування «Сексуальне насилля в Україні» від дослідницької агенції Fama, більшість респондентів вперше дізналися про секс від своїх друзів (42%). Подібні розмови з батьками відбулись у 17% респондентів. Джерелами також були вчителі або вихователі (5%), книги (5%), розважальні фільми та відео (4%).

Відповідальними за секс-освіту учасники називають батьків (93%). Друзі опинилися на останньому місці (5%). Водночас 46% респондентів вважають, що секс-освіту необхідно починати ще до 8 років, 80% – у віці 9–13 років, 92% – після 14 років.

В Україні дисципліни із назвою «сексуальна освіта» чи «статеве виховання» поки не існує. Проте елементи сексуальної освіти присутні у програмі для 5-11 класів. Кілька тем розглядають на заняттях з біології та основ здоров'я.

Відповідно до шкільної програми, учні проходять курс з «Основ здоров'я». За інформацією Міністерства Освіти та Науки, учням розповідають про статеве дозрівання, деякі аспекти людських стосунків, зокрема, як виявити

аб'юз та як йому протидіяти. До програми наступного року навчання входять такі теми як стать, гендер, соціальні ролі, людські стосунки, небезпеки, пов'язані з раннім початком статевих стосунків (зокрема ЗПСШ), насильство, домагання тощо. У 9-му класі мають вивчати довгострокові зобов'язання, батьківство, ВІЛ/СНІД.

На уроках Біології школярам-восьмикласникам розповідають про анатомію та фізіологію людського тіла. На тему «Розмноження та розвиток людини» виділяють орієнтовно 4 години.

Зміст теми:

- Будова та функції репродуктивної системи;
- статеві клітини;
- запліднення;
- менструальний цикл;
- вагітність;
- ембріональний період розвитку людини;
- плацента, її функції;
- постембріональний розвиток людини;
- репродуктивне здоров'я.

Також учням розповідають про вплив шкідливих звичок на репродуктивне здоров'я, здоровий спосіб життя, захворювання, що передаються статевим шляхом, попередження ВІЛ/СНІД інфікування.

Проте в українських школах єдині джерела інформації – слова вчителя та шкільні підручники. Компетентність вчителів – питання окреме, оскільки немає обов'язкових курсів з підготовки викладання статевого виховання,

відповідно немає й атестації. Тож про підготовку вчителів можна робити висновки з деяких гучних історій про підтримку вчителями шкідливих стереотипів. Тож проаналізуймо підручники. МОН рекомендує 12 підручників з Біології для восьмих класів, вони складені за новою програмою. Опис фізіологічних та анатомічних особливостей різних статей підкріплений ілюстраціями, а точніше – схематичними ілюстраціями. Зовнішні жіночі статеві органи не зображені у жодному з рекомендованих МОН підручників.

Великі та малі статеві губи згадуються у п'яти підручниках із восьми, клітор – у шести (в одному – лише на схемі. Наявність гімену і його захисної функції зазначена тільки у підручнику Страшка: тут він названий «дівочою плівкою», проте не описані його форми і властивості.

Усі підручники інформують про статеві клітини, менструацію, процес запліднення, перебіг вагітності, пологів, вплив шкідливих звичок на стан плода.

Параграф про репродуктивне здоров'я немає лише у Страшка; в інших авторів він містить інформацію про захворювання, що передаються статевим шляхом і ВІЛ. Але контрацепція як така згадується не всюди, а презервативи – тільки у половині підручників. Основним засобом попередження ЗПСШ здебільшого називається статева стриманість. Види протизаплідної контрацепції описує один посібник (Н. Й. Міщук, Г. Я. Жирська, А. В. Степанюк, Л. С. Барна). З деяких підручників учні також дізнаються про вакцинацію від ВПЛ (вірус папіломи людини).

Цільова аудиторія

За даними дослідження, проведеного Аналітичним центром Cedoss у партнерстві з Дослідницькою агенцією Info Sapiens на замовлення Фонду

ООН у галузі народонаселення (UNFPA) та за підтримки Міністерства освіти та науки України, більшість батьків школярів та вчителів підтримують комплексну сексуальну освіту (як неформальну, так і шкільну).

89% батьків та 92% вчителів вважають, що статеве виховання варто розпочинати з сім'ї.

Абсолютна більшість опитаних вважають, що у школах має бути сексуальна освіта: повністю або більшою мірою це підтримують 84% батьків та 83% вчителів.

Зокрема, батьки вважають такий формат важливим і актуальним, оскільки не всі з них впевнені у своїх знаннях з окремих тем щодо людської сексуальності, а крім того, вони не завжди готові загалом їх обговорювати зі своїми дітьми. Самі батьки називали деякі теми, в яких не вважають себе «спеціалістами» для обговорення з дітьми (наприклад, ВІЛ, репродуктивне здоров'я, безпека, захищений секс). Крім того, на їхню думку, інформацію про сексуальність діти можуть краще сприймати саме від вчителів чи інших дорослих.

Вчителі теж вказували на проблему браку сексуальної освіти в родині. Вони пов'язували це з браком часу у батьків на своїх дітей, небажанням проводити вдома бесіди, недостатньою обізнаністю самих дорослих у цих темах, а також неготовністю самих дітей до спілкування з батьками на такі теми, зокрема через сором'язливість.

Найкращим віком для початку сексуальної освіти в родині міжнародні рекомендації, зокрема Міжнародне технічне керівництво з сексуальної освіти від ЮНЕСКО, називають перші роки життя. Уявлення частини опитаних відповідають цим рекомендаціям: більшість обирали варіанти про дошкільний вік – до 6 років.

Щоби батьки могли взяти на себе одну з провідних ролей у статевому для власної дитини, вони потребують навчання для себе, консультацій від спеціалістів, інформаційних матеріалів. Хоча в опитуванні 68% батьків відповіли, що вже проводять сексуальну освіту в родині, на фокус-групових дискусіях мало мам і татів мали такий досвід. Одні самі організували бесіди з дітьми на тему рішення про початок статевого життя, про безпечний секс або менструальний цикл, інші проводили розмови після перегляду телепередач або фільмів, що стосуються, наприклад, теми ранніх вагітностей або сексу.

Незалежно від досвіду, самі батьки говорили про потребу в допомозі з інформацією та підготовкою для них, як проводити такі бесіди з дитиною – про необхідність роботи з батьками і їх навчання також зауважували й вчителі/ки. Запити можна звести до кількох основних: як правильно подавати інформацію залежно від віку дитини та не нашкодити, з чого починати розмову та якою має бути методика її проведення, отримання досвіду проведення заходів із сексуальної освіти, якого батьки самі не отримали в дитинстві. Учасники фокус-групових дискусій висловлювали інтерес до участі в консультаціях чи тренінгах зі спеціалістами, зокрема потребу в соціальних роликах щодо сексуальної освіти та інших інформаційних матеріалів.

Проте ситуація з підтримкою батьків школярів неформального статевого виховання трохи гірша. Найбільше побоювань, ймовірно, викликає формат, що передбачає проведення заходів (зокрема й онлайн) поза школою та не обов'язково із залученням батьків. Це можуть бути, наприклад, онлайн-курси або тренінги від активістів або спеціалістів.

Серед батьків половина (48%) позитивно ставляться до того, щоб їхні діти брали участь у заходах неформальної сексуальної освіти. Водночас чверть

батьків негативно ставляться до такої практики. Решта або не визначилися з відповіддю, або зайняли нейтральну позицію.

З цього можна зробити висновок, що батьки побоюються браку контролю за навчанням.

Цільову аудиторію проекту досить обширна, умовно її можна поділити на кілька груп.

1. Батьки школярів

Оскільки медіа-платформу можна віднести до неформального статевого виховання, а вік, у якому необхідно впроваджувати сексуальну освіту не передбачає самостійного використання Інтернету, батьки – один з основних сегментів цільової аудиторії.

Ми визначили, що батьки самі потребують заповнити прогалини у знаннях, потребують допомоги у комунікації з дітьми та мають побоювання щодо неформального статевого виховання, яке вони не можуть контролювати.

Тому на ресурсі буде інформація для батьків, а також тести, що допоможуть виявити рівень їхніх знань у сфері статевого виховання. Після проходження тестування користувачам будуть запропоновані матеріали, які допоможуть заповнити прогалини у знаннях. Платформа міститиме курс зі статевого виховання для дітей різного віку, у якому будуть поради батькам. Модераторами курсу для дітей будуть самі батьки, тому вони будуть ознайомлені з усією програмою курсу.

Школярі віком 12 до 18 років не люблять нудного, формального навчання та погано сприймають освітній контент з довгим хронометражем. У програмі будуть короткі анімаційні ролики та ігри, для підвищення зацікавленості у контенті до програми додадуться розширені ролики, у кожному з яких буде модератор, інфлуенсер та експерт.

Дорослі віком від 18 до 35 років потребують цікавої та прикладної сучасної інформації, що базуватиметься на фактах.

Неформальна сексуальна освіта в Україні. Конкуренти

Курс «Сексуальна освіта»

У 2018 році Фонд Олени Пінчук представив безкоштовний онлайн-курс із Сексуальної освіти. Курс створили із залученням спеціалістів у сфері медицини та психології, а до зйомок відеолекцій залучили відомих українських телеведучих та інфлуенсерів. Зокрема в розробці курсу взяли участь В'ячеслав Соломка, Кароліна Ашійон та Уляна Пчолкіна, шеф-редактор журналу «XXL» Дмитро Максютенко, акторка Карина Гаврилюк, психологиня Вікторія Любаревич-Торхова, лікарка Тетяна Шевчук та психотерапевтка Ольга Семенова, тренер-консультант Валентин Бобруйко, громадські активісти Яна Панфілова та Даня Столбунов, директорка Фонду Олени Пінчук Ольга Руднева.

Курс складається з 11-ти лекцій та присвячений фізіологічним, психологічним аспектам сексу та питанням безпеки, взаємодії з однолітками та батьками.

Кожну з лекцій ведуть люди, компетентні у темі уроку. Наприклад про ВІЛ та СНІД розповідають активісти, про порно - головний редактор еротичного журналу, про фізіологію - лікар-гінеколог, а про перший секс - психолог.

Цільова аудиторія курсу - батьки та педагоги. Сам формат відео-лекцій обмежений вузьким колом потенційних глядачів. Оскільки тут немає опції вибору віку глядача, є лише одна версія відео, які не адаптовані для дітей. Попри те, що курс позиціонується як інтерактивний посібник, взаємодія із контентом - мінімальна. Курс ідеально підходить для підлітків, вчителів та батьків, він може стати своєрідним поштовхом для початку дискусії. Перевага курсу - участь лідерів думок у записах лекцій, оскільки завдяки інфлуенсерам можна привернути увагу широкого загалу а також встановити довіру у стосунках із глядачем.

Вперше

“Вперше” - онлайн-проект про сексуальну освіту, заснований у 2018-му році. Сайт поділений на 3 розділи: секс, тіло та стосунки. Відповідно тематика ресурсу охоплює фізіологічні та психологічні аспекти статевого виховання. Ресурс має зручний дизайн, гарні ілюстрації, хештеги, за якими зручно шукати необхідну інформацію. Над “Вперше” працюють семеро людей: керівник проекту, журналіст, дизайнер, веб-розробник, менеджер з партнерств та smm менеджер. Формат платформи - статті з ілюстраціями. Редактори залучають до створення матеріалів спеціалістів з сексуальної освіти, психологів та лікарів, перекладають статті вчених та спираються винятково на факти. Формат ресурсу досить простий та цікавий, зручний у користуванні та завдяки влучному дизайну привертає увагу. Проте орієнтований лише на підлітків та дорослих, у яких вже є певні знання у сфері статевого виховання.

Сексінфорія

Сексінфорія - сайт експертки зі статевого виховання Юлії Ярмоленко. Авторка ресурсу вже 6 років працює у сфері секс освіти: проводить тренінги для батьків та лекції для школярів. Сайт створений аби допомогти батькам школярів почати говорити з дітьми про секс, здоров'я, безпеку, фізіологічний розвиток тощо. Формат матеріалів - статті. Сумнівів щодо експертності авторки сайту не виникає, проте цільова аудиторія ресурсу дуже обмежена. Оскільки авторка працює над ресурсом сама, дизайн сайту залишає бажати кращого, сайт виглядає не як платформа, а схожий просто на особистий блог. Відсутність дизайну не приваблює велику аудиторію та молодих людей, які звикли до діджитал-світу. Статті дуже великі та містять багато “води”, у матеріалах використані досить дивні ілюстрації. Імовірно, ресурс створений для просування особистого бренду експертки.

Біологія сексуальності

“Біологія сексуальності” - освітній цикл відео від анімаційної студії Necessary Education (need). Студія створює анімований освітній контент. У своїх відео автори піднімають важливі теми, які є досить унікальними в українському медіа-просторі. У циклі “Біологія сексуальності” є три відео: “Симпатія”, “Навіщо жінці менструація” та “Як вилікувати гомосексуальність”. Ці ролики мають допомогти у руйнації популярних нині, проте шкідливих стереотипів.

Переваги проекту:

- унікальність тем;
- коротка тривалість відео (до 5-ти хвилин), що дозволяє не втрачати концентрації під час перегляду роликів та робить контент легким для сприйняття;
- перед публікацією усі матеріали перевіряють експерти, у роликах використовують лише достовірну інформацію
- адаптованість наукового тексту;
- унікальність формату навчання, контент студії не асоціюється із нудними обов’язковими шкільними уроками;
- якісна та унікальна візуалізація, яка допомагає краще сприймати інформацію;
- безкоштовний доступ.

Недоліки проекту:

- маленька кількість відео та відповідно обмеженість тем.

Гендер у деталях

Онлайн-видання “Гендер у деталях” засноване у 2016 році з ініціативи і за підтримки представництва Фонду імені Гайнріха Бьоля в Україні і має на меті поглиблювати розуміння гендерних питань в українському суспільстві. Проєкт - це повноцінна мультимедійна платформа, оскільки він містить текстовий, відео, аудіо та фото контент. Проєкт складається із трьох частин: теми сезону, бібліотеки та спільноти. Кожного сезону команда онлайн-видання обирає одну актуальну для суспільства тему. Разом із фахівцями редактори та журналісти допомагають аудиторії поглибити свої знання. Це відбувається із застосуванням різноманітних форматів. Починаючи від наукових досліджень та круглих столів, закінчуючи гумором, мемами та розважальними івентами. Інша важлива складова проєкту - бібліотека, де можна знайти результати досліджень в українському перекладі, унікальну та важкодоступну літературу і джерела для використання наприклад у написанні дипломних магістерських робіт. Та найцікавіша частина проєкту - спільнота. Видання не конкурують з іншими організаціями, схожими за тематичним спрямуванням. Навпаки - воно виступає платформою для співпраці. Для неприбуткової організації - це дуже цікавий кейс, оскільки таким чином можна скоротити кількісь співробітників, які працюють над проєктом, при цьому якість контенту не знизиться. Можна сказати, що над “Гендером у деталях” працює більш ніж 120 фахівців.

На сайті видання також є 14 спеціальний рубрик, одна з яких присвячена сексуальній освіті. У рубрики є лише один автор, тож тема не представлена комплексно та всебічно.

Завдяки аналізу ринку, можна простежити помилки решти видань а також виявити сильні сторони проєктів та найкращі нюанси використати у створенні власної платформи.

Існування інших медіа зі схожим тематичним спрямуванням не створює конкуренції, оскільки мета платформи – підвищити рівень сексуальної освіти українців. Навпаки – до роботи над платформою можна залучити команди інших видань, вони і стануть потенційною основою майбутньої спільноти.

У своїй мультимедійній платформі про статеve виховання я використаю найкращі риси інших видань. Як і у курсі з сексуальної освіти від «Прометеус», у зйомці відео візьмуть участь інфлуенсери та лідери думок. Онлайн-проект «Вперше» використовує якісні ілюстрації, цю особливість я використаю у створенні свого ресурсу. Анімаційна студія NEED на прикладі власного циклу відео показала як вдало можна інтегрувати анімацію у освітній процес. А у проекті «Гендер у деталях» я запозичу ідею про створення окремої спільноти та бібліотеки всередині онлайн-ресурсу.

Оскільки моя мультимедійна платформа про статеve виховання передбачає широку цільову аудиторію, я використаю різні методи для її якомога ширшого охоплення.

Проте існує організація, яка потенційно може негативно вплинути на роботу платформи.

Асоціація сексологів та сексотерапевтів України.

З 2014-го року в Україні діє Асоціація сексологів та сексотерапевтів України.

Це перша в Україні неурядова організація, яка об'єднує в своїх рядах фахівців з різних галузей природничих і гуманітарних наук, професійний і науковий інтерес яких спрямований на вивчення і пізнання сексології як міжгалузевої науки, а також фахівців, професіоналізм яких (згідно чинного законодавства України) дозволяє застосовувати і розробляти терапевтичні методики, спрямовані на покращення сексуального життя людини.

Дане об'єднання сексологічної спільноти позиціонує себе як таке, що здійснює свою діяльність на основі принципів рівноправності своїх членів, законності, гласності, добровільності та самоврядування і спрямоване на консолідацію професійного співтовариства в цілях участі у створенні здорового і демократичного суспільства та розвитку інститутів сексологічної допомоги. Головним завданням Асоціація ставить формування професійного співтовариства сексологів і сексотерапевтів.

Місія Асоціації - формування змістовної сексологічної освіти і поширення сексуальної культури в суспільстві; сприяння підвищенню рівня сексологічної підготовки лікарів, психологів та педагогів.

Проте на сайті організації ми бачимо цікаву статтю під назвою "Стоп сексуальна освіта в Україні".

На думку авторів статті, на заняттях зі статевого виховання не має бути зокрема:

- Пропаганди гомосексуальних контактів. Оскільки статева ідентичність дитини перебуває в процесі формування.
- Обговорень про поліаморність, полігамність та інші форми альтернативних сексуальних відносин.
- не допускається зведення статевого життя до елементарного задоволення фізіологічних потреб, без формування орієнтації на парність та родину.

- Безвідповідального представлення контрацептивів як єдиного та основного засобу захисту від ВІЛ та ЗПСШ.

Ця стаття дещо не збігається із місією, яку поставила перед собою асоціація та ставить під сумнів компетентність її членів.

Члени Асоціації сексологів та сексотерапевтів України створили Національного Інституту сексології та сексуального здоров'я. Це нібито недержавний освітній заклад, який здійснює підготовку висококваліфікованих фахівців в області сексології, статевого виховання та сексуального здоров'я. На жаль, який правовий статус має ця організація - з'ясувати поки не вдалось, так само відкритим залишається питання про те, хто дав цій організації статус Національного Інституту.

У закладі є 3 спеціалізації:

-Українська школа сексології. «Українська школа сексології - це теоретико-практичний та навчаючий проект, в рамках спеціалізації з сексології на базі Національного Інституту сексології та сексуального здоров'я, для надання сексологічної освіти та розвитку науки сексології в Україні. Мета школи: підвищити рівень професійної компетенції фахівців в області сексології та сексуального здоров'я.

-Школа статевого виховання. «Школа статевого виховання для тих, хто бажає оволодіти методами з статевого виховання та здобути кваліфікаційний освітній рівень «Тренер з статевого виховання». Мета програми: «Навчити методиці статевого і сексуального просвітництва населення».

-Школа тренерів *intim wellness*. «Школа тренерів «INTIM WELLNESS» запрошує сучасних жінок оволодіти новою затребуваною спеціалізацією в сфері жіночого інтимного здоров'я та культури. Місія: «навчання тренерів

з інтимної гімнастики та сприяння розвитку культури «INTIM WELLNESS».

Також в “Інституті” є 5 програм навчання. Курс "Сексологія для життя: Мистецтво взаєностосунків у парі", «Сексуальність: як вона є», тренінг для підлітків “Сексуальна та статева грамотність”, тренінг для батьків та “Метафоричні асоціативні карти в роботі сексолога”.

Наповнення мультимедійної платформи

Оскільки в Україні поки немає затвердженої програми із комплексної сексуальної, під час розробки концепції мультимедійної платформи про статеве виховання, я керувалась “Міжнародним технічним керівництвом із сексуальної освіти”.

Для формування наповнення платформи необхідно проаналізувати потреби дітей та молоді в охороні сексуального та репродуктивного здоров’я.

До найбільш актуальних аспектів сексуального та репродуктивного здоров’я фахівці ЮНЕСКО віднесли:

- статеве дозрівання;
- вагітність;
- доступність якісної контрацепції;
- небезпечний аборт;
- насильство (у тому числі і гендерне);
- ВІЛ/СНІД;
- захворювання, що передаються статевим шляхом.

Комплексна сексуальна освіта допомагає вирішити й інші проблеми, пов’язані зі здоров’ям дітей та підлітків. В епоху глобалізації та діджиталізації надзвичайно важливо надавати дітям знання, що допоможуть фільтрувати інформацію, отриману із Інтернету та соціальних мереж. Тобто дітей вкрай необхідно навчати безпеці в Інтернеті.

Перше знайомство із сексуальністю у великої частини молоді відбувається завдяки інформації та зображенням сексуального характеру. За відсутності якісної сексуальної освіти, у підлітків можуть формуватись шкідливі стереотипи.

Іншою важливою проблемою є кібербулінг. Відповідно до доповіді Агенства Європейського Союзу по основних правах 2014р., кожна 10-та жінка старша 15-ти років ставала жертвою кібердомагань.

Останнім часом зі збільшенням ролі месенджерів у спілкуванні молоді, все більшої популярності набирає секстинг. Це обмін власними зображеннями сексуального характеру. Ці зображення часто потрапляють у публічний доступ.

Структура мультимедійної платформи

Мультимедійна платформа матиме 2 основні меню.

Меню 1 - вибір матеріалів за типом контенту. Воно матиме 4 розділи:

-Курси

-Мультимедіа

-Бібліотека

-Про нас

У розділі курси буде курс з сексуальної освіти для дітей. Програма дитячої сексуальної освіти ділитиметься на чотири вікові групи

1. 5-8 років;
2. 9-12 років;
3. 12-15 років;
4. 15-18+.

Відповідно до обраної категорії користувач отримуватиме інформацію, яка буде ділитись на вісім основних розділів:

1. Стосунки

2. Цінності, права, культура та сексуальність
3. Розуміння гендерної проблематики
4. Насильство та турбота про безпеку
5. Навички, необхідні для здоров'я та благополуччя
6. Організм та розвиток людини
7. Сексуальність та сексуальна поведінка
8. Сексуальне та репродуктивне здоров'я

У розділі стосунки будуть такі теми як:

- сім'я;
- дружба, кохання та романтичні стосунки;
- толерантність, інклюзивність та повага;
- довготривалі обов'язки та батьківство.

У розділі “цінності, права, культура та сексуальність” будуть такі теми:

- цінності та сексуальність;
- права людини та сексуальність;
- культура, суспільство та сексуальність.

У “розумінні гендерної проблематики” підніматимуться такі теми:

- гендер та гендерні норми як соціальна конструкція;
- гендерна рівність, стереотипи;
- гендерне насильство.

Насильство та турбота про безпеку:

- насильство;

- згода, конфіденційність та особиста недоторканність;
- безпечне використання інформаційно-комунікаційних технологій.

Навички, необхідні для здоров'я та благополуччя:

- норми та вплив однолітків на сексуальну поведінку;
- ухвалення рішень;
- спілкування, вміння відмовляти та домовлятися;
- медійна грамотність та сексуальність;
- звернення за допомогою та підтримкою.

Організм та розвиток людини:

- анатомія та фізіологія статевої та репродуктивної системи;
- репродуктивна функція;
- статеве дозрівання;
- образ тіла та його сприйняття.

Сексуальність та сексуальна поведінка:

- секс, сексуальність та цикл сексуального життя;
- сексуальна поведінка та сексуальні реакції.

Сексуальне та репродуктивне здоров'я:

- вагітність та попередження небажаної вагітності;
- ВІЛ/СНІД, стигматизація, лікування, догляд та підтримка;
- розуміння, визнання та зниження ризиків зараження ЗПСШ.

Ці теми повторюватимуться кілька разів у різних вікових групах. Для дітей молодшого віку - інформація подаватиметься на примітивному рівні. Поступово інформація ускладнюватиметься відповідно до віку.

Для навчання молодшої вікової категорії використовуватимуться ілюстрації, анімаційні ролики та ігри, за процесом навчання повинні будуть стежити батьки, вони фактично і будуть викладачами курсу. Для них всередині курсу будуть розміщені поради про те, як почати діалог із дитиною, як відповідати на поширені запитання та основні тези, які має засвоїти дитина у цьому віці.

Для категорії 8-12 років використовуватимуться додаткові типи контенту. Курс для цієї вікової категорії можна буде пройти самостійно, тому окрім ілюстрацій, анімаційних роликів та ігор, тут будуть й короткі лекції від психологів, лікарів та тренерів зі статевого виховання.

У категорії 12-15 років для підвищення зацікавленості у контенті до програми додадуться розширені ролики, у кожному з яких буде модератор, інфлуенсер та експерт.

У старшій категорії ролики з модераторами стануть основною формою навчання.

Після проходження кожного з курсів користувачі проходитимуть тест на визначення засвоєних знань.

У розділі “мультимедіа” можна буде знайти освітні анімовані ролики, лекції, шоу із експертами та інфлуенсерами, ігри, тести та подкасти. Частина цих матеріалів використовуватиметься у курсах, частина - у матеріалах ресурсу.

У розділі “бібліотека кожен бажаючий зможе знайти джерела для наукових робіт, останні дослідження в українському перекладі, книжки з сексуальної освіти для дітей, всю доказову базу та багато інших матеріалів.

У розділі “про нас” можна буде познайомитись із командою. Спершу буде інформація про основну команду, яка працює над ресурсом а нижче буде вся інформація про членів спільноти.

Окремо від обох меню на сайті буде кнопка “для мене”, де вся інформація буде персоналізованою, тут також зберігатиметься прогрес курсів. Для доступу необхідно буде зареєструватись із використанням номеру телефона та електронної пошти. Після створення акаунту користувач повинен буде пройти тест на рівень знань. Для цього від спершу обере свій вік, після чого на екрані з’являться питання. Мета тесту - виявити прогалини у знаннях і після цього запропонувти матеріали, які мають заповнити ці прогалини. Питання формуватимуться відповідно до стандартів ЮНЕСКО.

Меню 2 відповідтиме за тематичне спрямування матеріалів. Воно міститиме такі розділи:

-новини

-секс

-тіло

-стосунки

-безпека

-освіта

-діти.

У розділі “новини” публікуватимуться останні події у світі т в Україні у контексті статевого виховання. Наприклад у цей розділ обов’язково

потрапили б матеріали про мітинги в Польщі, пов'язні із заборною абортів або новина про внесення до Верховної Ради законопроєкту про заборону пропаганди гомосексуалізму.

У розділі “секс” будуть зокрема матеріали про контрацепцію, поширені міфи, втрату цноти тощо. Матеріали будуть написані у співавторстві з лікарями та сексологами.

Розділ “тіло” міститиме інформацію про фізіологію статевої системи, статеве дозрівання, сприйняття свого тіла і т.д.

Тема “безпека” охоплюватиме матеріали про безпеку в Інтернеті, насильство та як від нього захиститися, особисті кордони.

У розділі “освіта” будуть матеріали про статеве виховання, зокрема, у чому полягає його важливість.

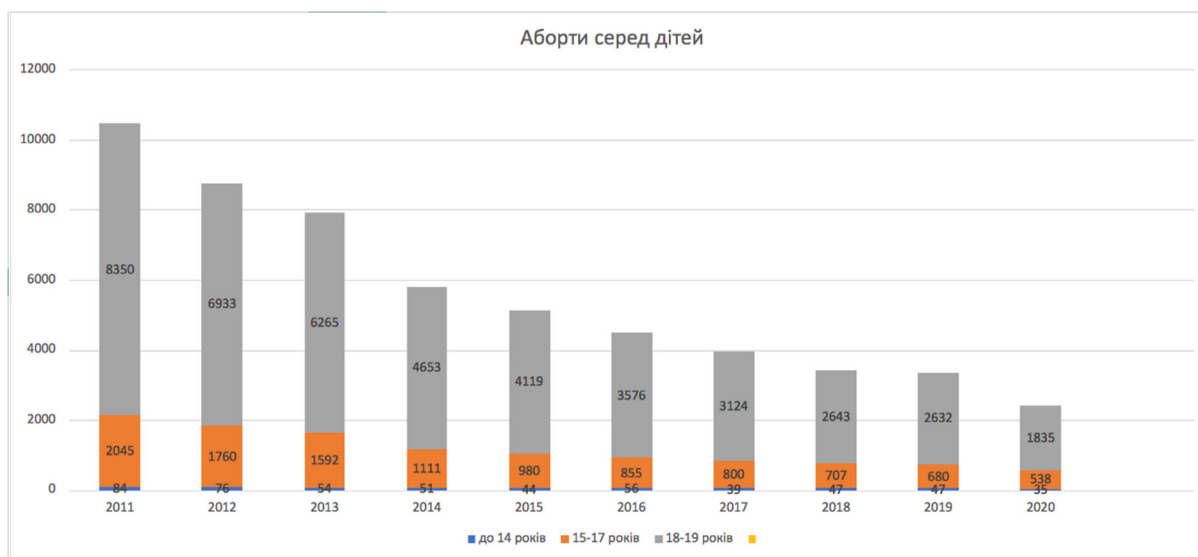
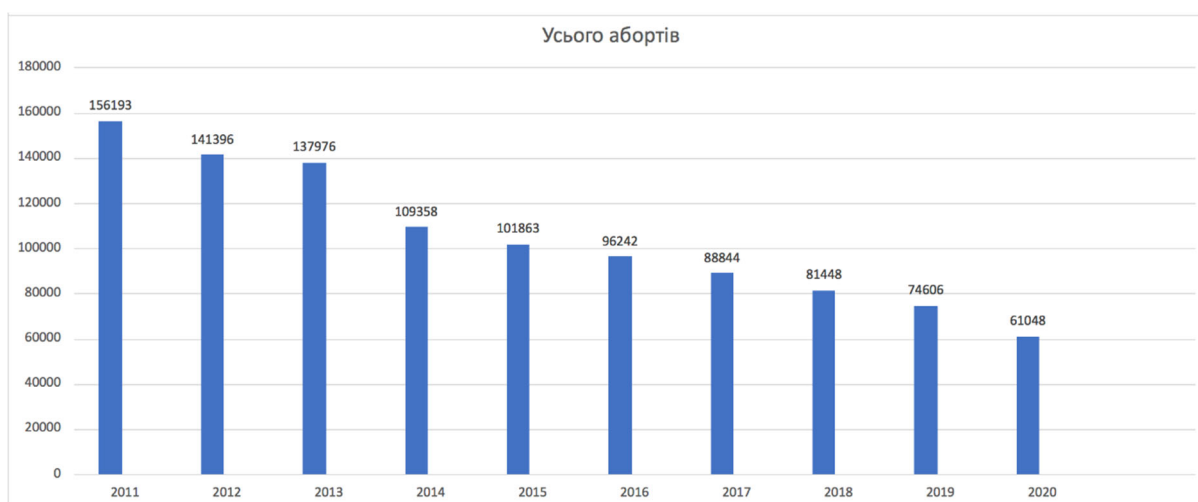
У розділі “діти” міститимуться поради для батьків, що стосуватимуться сексуального виховання.

Один і той самий матеріал може одночасно бути у кількох розділах.

На головній сторінці сайту будуть останні та популярні матеріали.

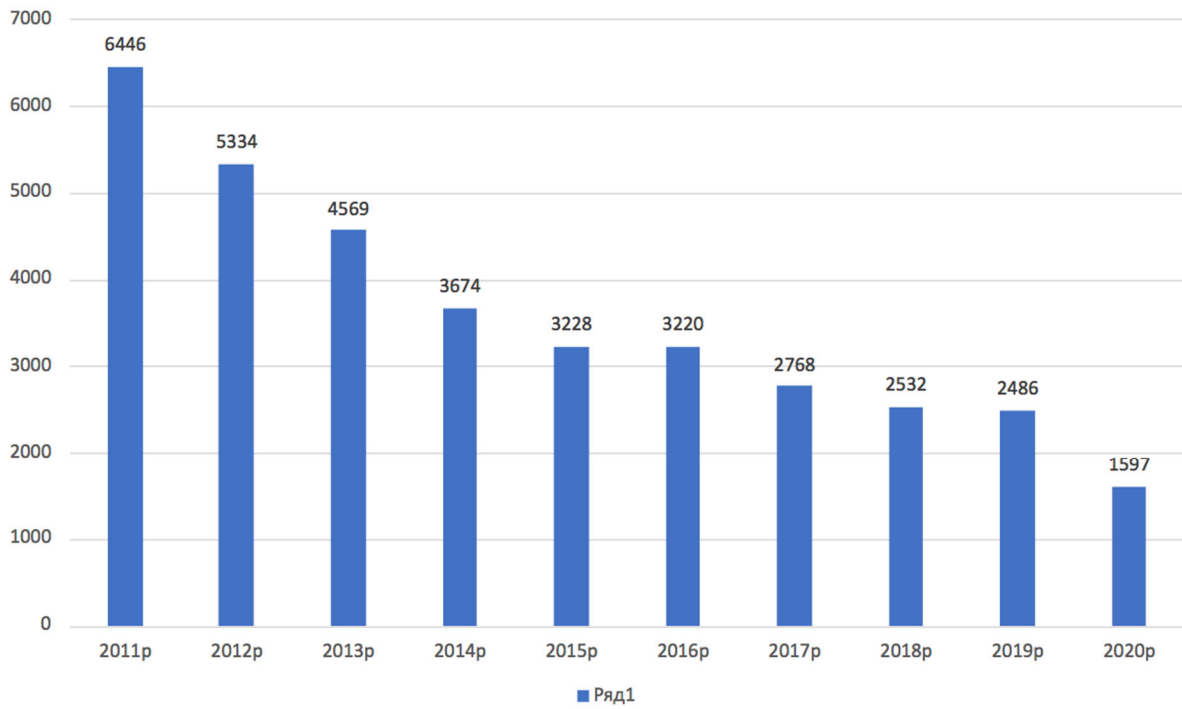
Додатки

Кількість абортів за останні 10 років

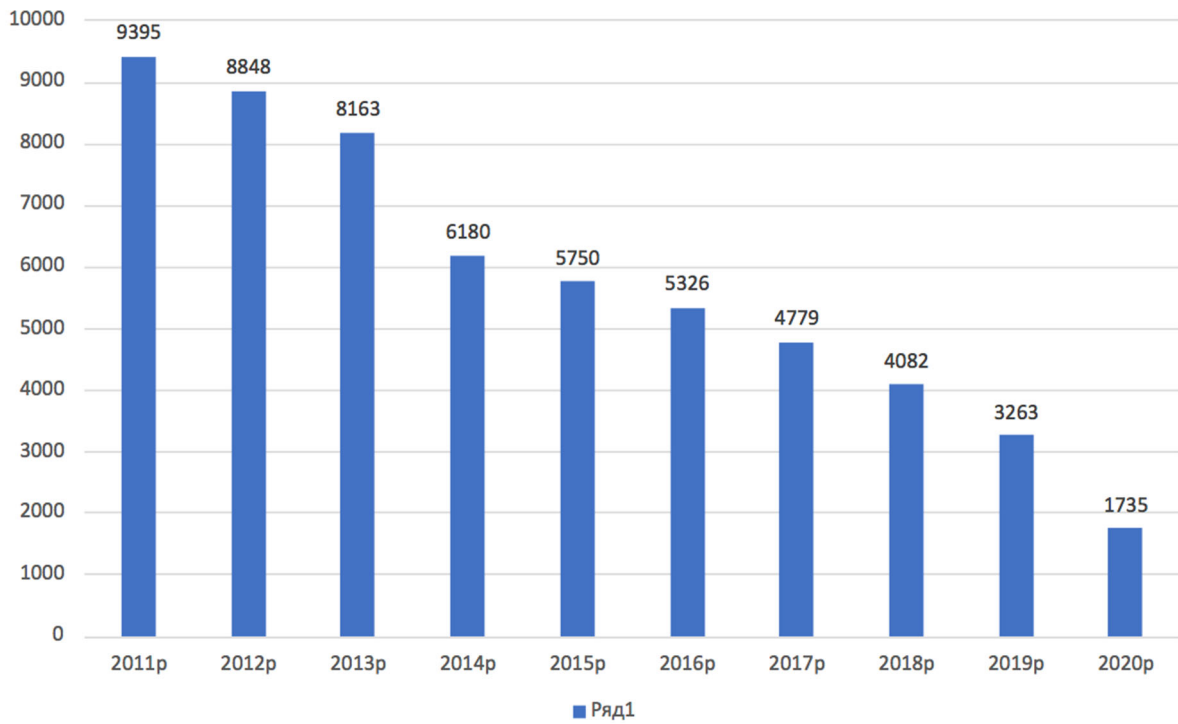

Захворювання, що передаються статевим шляхом

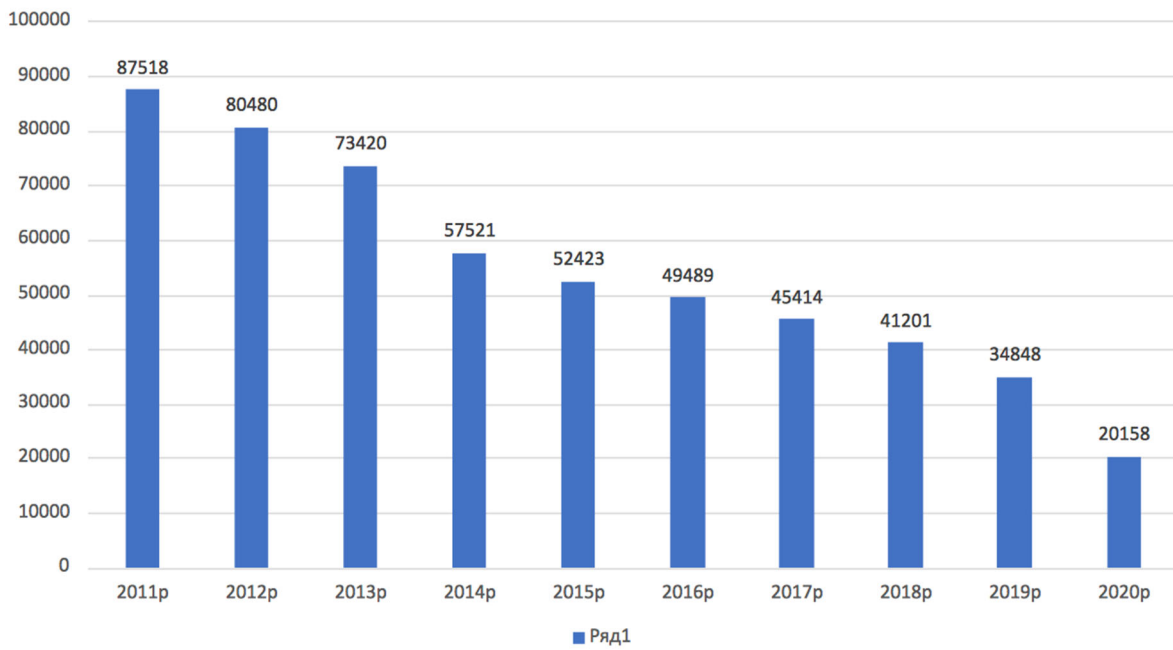
Сифіліс

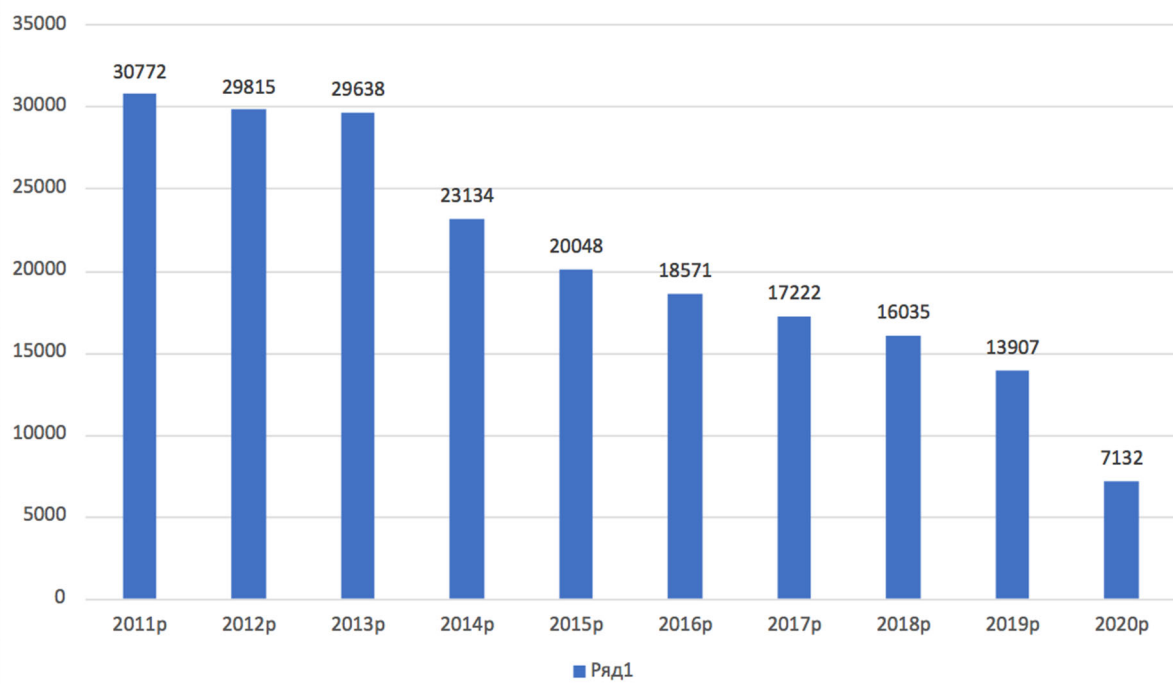
Гоніокова інфекція

Трихомоніаз

Хламідії

Ситуації (сексуального характеру), в яких перебували учасники опитування в дитинстві

Шкільна програма 8-х класів

ТЕМА 12. РОЗМНОЖЕННЯ ТА РОЗВИТОК ЛЮДИНИ (орієнтовно 4 год)			
Діяльність (уміння)	Знання	Зміст	Наскрізні змістові лінії
<p>порівнює:</p> <ul style="list-style-type: none"> - будову чоловічої та жіночої статевих клітин; <p>застосовує знання для:</p> <ul style="list-style-type: none"> - запобігання хворобам, що передаються статевим шляхом, та попередження ВІЛ-інфікування 	<p>оперує термінами:</p> <ul style="list-style-type: none"> - ембріональний розвиток, гамети (сперматозоїд, яйцеклітина), запліднення, зигота, вагітність, плацента <p>називає:</p> <ul style="list-style-type: none"> - функції статевих залоз людини; 	<p>Будова та функції репродуктивної системи. Статеві клітини. Запліднення. Менструальний цикл. Вагітність. Ембріональний період розвитку людини. Плацента, її функції. Постембріональний розвиток людини. Репродуктивне здоров'я.</p>	<p>Здоров'я і безпека (націлює на розуміння учнями необхідності збереження репродуктивного здоров'я молоді та здорового способу життя як необхідної)</p>

38

	<ul style="list-style-type: none"> - первинні та вторинні статеві ознаки людини; - періоди онтогенезу людини; <p>характеризує:</p> <ul style="list-style-type: none"> - процес запліднення; - розвиток зародка і плода; - розвиток дитини після народження; - функції плаценти; - статеве дозрівання; - <i>вікові періоди індивідуального розвитку людини;</i> - особливості підліткового віку; - захворювання, що передаються статевим шляхом; <p>пояснює:</p> <ul style="list-style-type: none"> - <i>роль ендокринної системи в регуляції гаметогенезу, овуляції, вагітності, постембріонального розвитку людини;</i> - вплив факторів середовища та способу життя батьків на розвиток плода 		<p>умови народження здорової дитини)</p>
Ставлення			
<p>висловлює судження:</p> <ul style="list-style-type: none"> - про необхідність збереження репродуктивного здоров'я молоді; - про залежність розвитку дитини в материнському організмі від здоров'я матері, її поведінки; <p>обґрунтовує судження:</p> <ul style="list-style-type: none"> - про вплив нікотину, тютюнового диму, алкоголю на розвиток плода; <p>оцінює:</p> <ul style="list-style-type: none"> - значення дотримання особистої гігієни юнаками та дівчатами; 			

Контент-план для сторінки в Instagram

Пост 1: знайомство із проектом

Почати ведення сторінок у соціальних мережах необхідно з розповіді про проект. Головна ідея, мета та зміст. Цьому і буде присвячений перший пост, аби аудиторія одразу зрозуміла, чому буде присвячений блог.

Пост 2: знайомство із командою

У цьому пості ми познайомимо аудиторію із людьми, які стоять за проектом та прикріпимо їхні фотографії. Це допоможе одразу почати вибудовувати довіру підписників. Можна також розбити знайомство на серію постів, про кожного члена команди – окремих.

Пост 3: що таке сексуальна освіта і кому вона потрібна

Пост 4: рівень сексуальної освіти в світі

У цьому пості будуть наведені успішні кейси європейських країн у сфері статевого виховання. Це стосуватиметься сексуальної освіти у школах та позакласного статевого виховання.

Пост 5: список корисної літератури у сфері статевого виховання

У цьому пості буде перелік дитячих книжок про статево освіту. Література буде розподілена за віковими категоріями. Пост міститиме короткі огляди на кожну з книжок.

Пост 6: види контрацепції

Пост про ефективні та неефективні види контрацепції та інструкція, як індивідуально підібрати підходящий засіб. Пост буде написаний із врахуванням загальних рекомендацій та останніх досліджень.

Пост 7: безпека дітей в Інтернеті

Основні правила безпеки для дітей, які зміни у поведінці дитини можуть свідчити про те, що вона стала жертвою кібербулінгу, за якими ознаками можна розпізнати, що дитина стала жертвою домагань. Це будуть основні тези посту.

Пост 8: безпека дорослих в Інтернеті

Які особисті дані можна розміщувати у соцмережах, правила безпечних знайомств у мережі, як розпізнати, що знайомишся не зі справжньою людиною.

Пост 9: флірт чи домагання

Флірт дуже часто плутають з домаганнями. Чим відрізняються ці два поняття, які бувають види домагань, як захистити себе, домагання у публічних місцях, що робити, якщо став свідком домагань. Також за кілька днів до публікації необхідно провести опитування аудиторії та попросити підписників розповісти свої історії про домагання у публічних місцях. Ці історії також будуть частиною публікації.

Пост 10: секстинг

Пост пояснюватиме, що таке секстинг, матеріал міститиме інформацію про те, як захистити себе від оприлюднення третіми особами знімків та відео сексуального характеру. А також у пості будуть поради для людей, які стали вже стали жертвами. Перед публікацією, в сторіз буде проведено опитування серед аудиторії.

Щопонеділка на Instagram-сторінці проєкту проводитимуться прямі ефіри з лікарям, сексологами, педагогами та ведучими. Напередодні ефіру команда методом голосування у сторіз визначатиме тему дискусії та залишатиме віконце для анонімних запитань. Решта аудиторії також зможе залишати

свої запитання у коментарях трансляції. Тривалість кожного ефіру має бути у межах 1-2-х годин в залежності від теми дискусії.

Також частина постів буде перенаправляти на відповідну статтю на сайті. Тобто у деяких постах будуть процитовані уривки з матеріалів на платформі.

Щодня у сторіз публікуватимуться анонси нових матеріалів на сайті а також уривки матеріалів онлайн-ресурсу.

Facebook

Аудиторія Facebook дещо старша за аудиторію в Інстаграм, тому контент буде відповідним.

Розпочнемо ведення сторінки із кількох постів-знайомств синхронно з тими, що публікуватимуться в Інстаграм. Їхній зміст – на попередній сторінці.

Пост 3: що таке сексуальна освіта і кому вона потрібна

Пост 4: рівень сексуальної освіти в світі

Пост 5: рівень сексуальної освіти в світі

Пост 6: вплив сексуальної освіти на сексуальну поведінку

(На основі дослідження ООН)

Пост 7: коли починати розмову про секс з дитиною

Пост 8: дитяча мастурбація

Також на сторінці публікуватимуться уривки матеріалів з сайту з активними посиланнями. Аудиторія Facebook любить залишати коментарі, тому це ідеальна платформа для дискусії.

Теми подкастів

У подкастах обговорюватимуться психологічні аспекти статевого виховання, тому подкаст платформи вестимуть двоє людей – журналіст та психолог. Випуски виходитимуть один раз на два тижні.

Кожен випуск триватиме до 30 хвилин. Теми формуватимуться відповідно до запиту аудиторії, тож перед вибором теми у соціальній мережі Instagram публікуватиметься віконечко, де будь-хто з підписників зможе запропонувати, про що буде наступний випуск. Методом голосування обиратимуться найцікавіші аудиторії теми.

Випуск 1: Перший секс

Випуск 2: Як говорити про сексуальне здоров'я із партнером

Випуск 3: Як розпізнати аб'юз у стосунках

Випуск 4: Слатшеймінг

Референси ілюстрацій

